

La voluntat inversora i la transformació del país

ROBERTO LABANDERA

Diputat al Parlament de Catalunya

La inversió duta a terme per l'acció conjunta del Govern de la Generalitat, del Govern de l'Estat i de les administracions locals en aquests anys ha estat orientada a afavorir un canvi de model econòmic i a reduir els profunds desequilibris que la gestió dels governs anteriors no varen atendre. El Govern està completant, avui, la major inversió a Catalunya dels darrers 30 anys. Les xifres d'evolució de la inversió palesen el que estem dient: la inversió de l'Estat a Catalunya ha passat de 2.557 M€ l'any 2003 a 4.586 M€ l'any 2010.

La inversió ha augmentat en un 79% en tot aquest període. L'acció inversora del mateix Govern de la Generalitat des de l'any 2004 fins l'any 2010 ha estat ascendent, de 2.450 M€ l'any 2003 a 6.117 M€ l'any 2010, un 152%. La capacitat inversora del món local, inclòs el FEIL, per la seva banda ha evolucionat un 112% des de 1.606 M€ l'any 2003 a 3.048 M€ l'any 2010. En tot aquest període, per tant, l'acció inversora conjunta de l'Estat, la Generalitat i l'Administració Local és de 14.129 M€.

La inversió que s'està realitzant a Catalunya és, per tant, històrica. Però el seu valor no rau exclusivament en la millora dels recursos econòmics que aporten al país. El volum de la inversió és un instrument per impulsar l'obra del Govern, per fer front a la demanda de serveis que ha generat un increment de la població de prop d'un milió de persones en la darrera dècada, per materialitzar la voluntat política d'apostar per un canvi de model econòmic basat en el coneixement, la major productivitat i la internacionalització de l'economia catalana i l'eliminació de dèficits històrics. Contraposar inversions en infraestructures a la capacitat d'inversió en despesa social, com es pretén fer des de certs àmbits en la conjuntura actual, és un fals dilema. El valor de les inversions en infraestructures, en investigació, en millores de barris, etcètera, de què ha gaudit i del que necessita continuar gaudint el país, radica en la capacitat d'aquestes inversions per reduir desequilibris i augmentar la cohesió social.

Les primeres accions del Govern a l'àrea productiva han anat dirigides a dissenyar el nou model social i productiu al que fèiem referència, garantint als ciutadans el

subministrament i/o la suficiència i qualitat de serveis bàsics (educació, salut, aigua, gas, energia elèctrica, comunicacions, etcètera), rehabilitant barris i construint habitatge protegit, millorant i modernitzant sectors econòmics del país (regadius, energia), construint i posant en marxa centres capdavaners d'investigació (sincrotró Alba, centre de biomedicina), creant les estructures suficients per al tractament i la recollida dels residus i desenvolupant un nou model de mobilitat que, tenint l'a-

posta del transport públic com a eix central, sigui capaç de completar la xarxa viària (superant les seves actuals insuficiències) i establir una nova geografia ferroviària tant d'alta velocitat com de connexions regionals i, en especial, de rodalies. La construcció de nous eixos viaris (eix del Llobregat fins a Berga, eix de

Reus a Alcover, eix Vic-Olot, desdoblament de l'accés a la Costa Brava, eix Vic-Ripoll i eix Diagonal) i de noves línies ferroviàries (ampliació de les línies 2,3 i 5, i construcció de la línia 9 del metro, metro comarcal del Baix Llobregat, el perllongament dels FGC a Terrassa i Sabadell), la construcció de l'aeroport d'Alguaire i l'impuls del nou aeroport corporatiu, la connexió Barcelona-Madrid amb el tren d'alta velocitat, la posada en marxa de la Terminal 1 del Prat, l'ampliació del port de Barcelona, la construcció del canal Segarra-Garrigues, o la inversió de 1.350 milions del Pla de Barris, la construcció/remodelació de dues escoles per setmana, de 137 nous centres de salut i de vuit nous hospitals, entre d'altres, expliquen per si soles el valor i la contundència d'una acció planificadora, tan necessària i imprescindible a la Catalunya d'avui.

Un dels grans resultats d'aquesta etapa política ha estat la de formular, negociar i aconseguir la posada en marxa del Pacte Nacional per les Infraestructures, una inversió global de 100.000 M€ en dues grans fases (2008-2015 i 2016-2020) que es finançarà a tres bandes: amb aportacions directes del Govern de la Generalitat, amb l'aplicació i execució de l'addicional tercera de l'Estatut pel que fa a les inversions de l'Estat fins el 2013 i amb un volum similar d'aportacions de l'Estat per al període 2014-2020 al voltant de 55.000 ó 60.000 M€. El

Estem vivint actualment la major inversió dels darrers 30 anys, per tal de donar compliment a cinc grans reptes col·lectius: més i millor atenció als ciutadans, més integració social, més ocupació, més teixit productiu i més avenç tecnològic i científic

Pacte per les Infraestructures reuneix el conjunt d'accions que defineixen un nou model de mobilitat que superi el dèficit de transport públic, apostant especialment pel creixement de la xarxa i dels serveis ferroviaris. També consolida la nova política de l'aigua, modernitza i amplia el regadiu agrícola, cerca garantir la igualtat d'oportunitats d'accés als serveis bàsics de comunicació electrònica, impulsa el programa de superació de la deficiència energètica i completa el desenvolupament de la xarxa territorial d'infraestructures de tractament de residus.

En aquesta etapa s'ha consolidat el compromís de l'Estat per invertir més a Catalunya. Les negociacions del Govern han portat els següents acords. L'aplicació de la Disposició Addicional 3^a de l'Estatut, que assenyala que pel 2007-2013 l'Estat invertirà a Catalunya el pes d'aquesta sobre el PBI espanyol. Aquesta aportació per mandat estatutari, que puja fins a la xifra global de 34.500 M€, constitueix el pacte polític més rellevant signat entre Catalunya i Espanya pel que fa a la inversió en infraestructures en el conjunt del nostre país. El segon gran acord ha estat el Pla Barcelona de Rodalies 2008-2015, amb actuacions rellevants a la xarxa com el desdoblament de les línies Barcelona-Vic i d'Arenys de Mar-

Blanes i la construcció del traçat Cornellà-Castelldefels, amb una inversió prevista de 4.000 M€. En matèria de convenis de carreteres i de ferrocarrils, els convenis entre *Fomento* i el Departament de Política Territorial i Obres Públiques estan valorats en 7.345,5 M€ d'inversions en carreteres i en 3563,5 M€ en inversions ferroviàries. D'altra banda, els convenis anuals entre el Ministeri de Medi Ambient, Medi Rural i Marí i el Departament de Medi Ambient i Habitatge, han permès la construcció de la Dessalinitzadora del Prat o l'ampliació de la Dessalinitzadora de la Tordera, amb una inversió de 700 M€ entre ells anys 2007 i 2008.

Estem vivint actualment, al país, la major inversió dels darrers 30 anys, per tal de donar compliment a cinc grans reptes col·lectius: més i millor atenció als ciutadans, més integració social, més ocupació, més teixit productiu i més avenç tecnològic i científic. El canvi de govern produït l'any 2003 a Catalunya ha posat les bases per a un canvi de model de país que, superant els desequilibris i els dèficits històrics, ens posi en condicions de competir, en igualtat de condicions, amb d'altres regions d'Europa i del món. ■

NOVETAT EDITORIAL

La experiencia y la esperanza. Un análisis cualitativo y cuantitativo de los discursos de John McCain y Barack Obama

La campanya de **Barack Obama** a les eleccions presidencials americanes de 2008 va suposar un abans i un després en les campanyes electorals, sobretot a nivell de comunicació. Un dels factors claus perquè això fos així van ser els discursos, element vehiculador del missatge del candidat.

L'autor d'aquest document, **Michele Falci**, llicenciat en Ciències Polítiques per la Universitat degli Studi di Firenze i màster en Comunicació i Marketing Polític per l'Institut de Ciències Polítiques i Socials (ICPS) de la Universitat Autònoma de Barcelona, analitza en aquest paper 24 discursos realitzats per **Obama** i **McCain** al llarg de la campanya.